

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τα αιματηρά Δεκεμβριανά του 1944

Η ένοπλη μάχη του έθνους με το ΚΚΕ και οι κρυφές ελπίδες του Γ' Ράιχ

Από τον Παναγιώτη Λιάκο
pliakos@dimokratianews.gr

Λίγο πριν από την οριστική λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, μια από τις τελευταίες ελπίδες του καταρρέοντος Τρίτου Ράιχ και του Αδόλφου Χίτλερ προσωπικά ήταν η διάρρηξη της συμμαχίας ΗΠΑ - Μεγ. Βρετανίας - Σοβιετικής Ένωσης. Οποιαδήποτε σχετική είδηση έφτανε στα επιτελεία των ναζι, αναζωπύρωνε τις φρούδες ελπίδες τους για διάρρηξη της Συμμαχίας, ανάσχεση της επίλασης των συμμαχικών δυνάμεων, αντεπίθεση και νίκη.

Οι ελληνόφωνοι κομμουνιστές, με την ανταρσία τους τον Δεκέμβριο του 1944, θα μπορούσαν να είχαν προσφέρει τούτη την ευκαιρία στους κατακτητές της πατρίδας μας, στους επινοητές και εκτελεστές του Ολοκαυτώματος. Ευτυχώς για το ανθρωπινό είδος, η Συμμαχία ήταν αδιάσπαστη.

Όλα τα σχετικά με τα μεταπολεμικά Βαλκάνια είχαν συμφωνηθεί στην 4η Διάσκεψη της Μόσχας (9-19 Οκτωβρίου 1944). Το γεγονός ότι οι άνθρωποι του ΚΚΕ πολέμησαν τους Έλληνες και τους Αγγλους μόλις αποχώρησαν οι Γερμανοί δεν στάθηκε αρκετό για να στρέψει τον Στάλιν εναντίον του Τσόρτσιλ. Στις 3 Δεκεμβρίου 1944, με αφορμή συλλαλητήριο που είχε διοργανωθεί από το ΚΚΕ στην πλατεία Συντάγματος, ξέσπασε μια ανθρωποσφαγή άνευ προηγουμένου στην πρόσφατα απελευθερωθείσα Αθήνα.

Το ΚΚΕ, χωρίς, όπως ήδη αναφέρθηκε, να έχει εξασφαλίσει τη συναίνεση των σοβιετικών χειριστών του, αποπειράθηκε να καταλάβει βίαια την εξουσία στην Ελλάδα - ένας από τους βασικούς στόχους του καθ' όλη τη διάρκεια της αιματηρής ιστορίας του. Το 1944 η σύγκρουση μεταξύ της χώρας μας



και των κομμουνιστών διήρκεσε περίπου έναν μήνα και κρίθηκε εξαιτίας του ηρωισμού των Ελλήνων μαχητών και της παρέμβασης των Αγγλων. Ωστόσο, ο πόλεμος του κομμουνισμού εναντίον του έθνους μας δεν σταμάτησε ποτέ. Οι χιλιάδες δολοφονημένοι από την ΟΠΛΑ (Οργάνωση Προστασίας Λαϊκών Αγωνιστών - η ομάδα εκτελεστών του ΚΚΕ), οι απαχθέντες, τα θύματα του παιδομαζώματος, οι οικογένειες που διαλύθηκαν βίαια και οριστικά, το σύνολο της χώρας που υπέφερε, έπεσαν θύματα της συλλογικής προσπά-

θειας προβληματικών προσωπικοτήτων που ενώθηκαν κάτω από τα σύμβολα μιας ουτοπίας, η οποία με μαθηματική ακρίβεια οδηγεί μόνο στην απώλεια.

Νικητής

Η Ιστορία των εθνών αλλά και των προσώπων έχει αποδείξει, με τα πειράματα που δεν παύει ποτέ να κάνει σε ζωές εμπλεγμένων τε και αμάχων, ότι σπάνια το δίκαιο σε μια σύγκρουση υπάρχει ακέραιο, απόφιο, ολόκληρο στη μία πλευρά. Συνήθως αυτό που αποκαλούμε δίκαιο είναι μοιρασμένο, σχεδόν ισομερώς, μεταξύ των



1. Η εμφάνιση των βρετανικών αρμάτων μάχης στους δρόμους των Αθηνών. 2. Λίγο πιο κάτω από την πλατεία Ομόνοιας ήταν η «πρώτη γραμμή» των μαχών. 3. Ενοπλιοι στην περιοχή της Ομόνοιας



δύο αντιμαχόμενων πλευρών. Ο ηθικός νικητής, πριν από την κατάληξη της υλικής αναμέτρησης, ανακηρύσσεται με βάση τα... σημαία, τις λεπτομέρειες.

Μία από τις εξαιρέσεις τούτου του ισχυρού κανόνα είναι η σύγκρουση μεταξύ του ελληνικού έθνους και της ένοπλης Αριστεράς στη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Το δίκαιο στην προαναφερθείσα σύγκρουση ανήκει στο ελληνικό έθνος. Για τα γεγονότα του Δεκεμβρίου του 1944 δεν μπορεί να γίνει λόγος για σύρραξη κρατικής οντότητας με τους κομμουνιστές - επίδοξους

κατακτητές της εξουσίας, διότι δεν είχε προλάβει ακόμα να σταθεί ελληνικό κράτος. Η ένοπλη αντιπαράθεση έγινε ανάμεσα στο έθνος μας και τους Βρετανούς συμμάχους, από τη μια πλευρά, και τους κομμουνιστές, από την άλλη.

Η Ελλάδα είχε εξέλθει από τη σκοτεινή περίοδο της γερμανικής Κατοχής, έχοντας όλες τις προδιαγραφές να δημιουργήσει υποδομές, θεσμούς και προοπτικές για μια περίοδο ειρήνης, οικονομικής ακμής και εθνικής αποκατάστασης στο πλαίσιο του ελεύθερου κόσμου.

Ο Δεκέμβριος του 1944 ήταν απλά ένας από τους σταθμούς στη συνεχή και μη ελληνική πορεία του Κομμουνιστικού κόμματος. Η ελληνόφωνη Αριστερά στόχευε (ήδη από το 1941) στην κατάληψη της εξουσίας. Με οποιονδήποτε τρόπο και με κάθε τίμημα. Ακόμα και εδαφικό, όπως απέδειξε η απόφαση της Ε' Ολομέλειας του ΚΚΕ (τον Ιανουάριο του 1949), που προέβλεπε «εθνική αποκατάσταση» κάποιων Σλάβων επειδή πολέμησαν με τους ελληνόφωνους κομμουνιστές εναντίον της πατρίδας μας.

Τι λέει η απόφαση για την αποκατάσταση των Σλάβων

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ των Σλάβων επειδή πολέμησαν με τους ελληνόφωνους κομμουνιστές θα γινόταν σε βάρος της Ελλάδος! Μεταξύ άλλων, αυτή η απόφαση έλεγε:

«Στη Βόρεια Ελλάδα ο μακεδονικός (σλαβομακεδονικός) λαός τα 'δωσε όλα για τον αγώνα και πολεμά με μια ολοκλήρωση ηρωισμού και αυτοθυσίας που προκαλούν το θαυμασμό. Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι σαν αποτέλεσμα της νίκης του ΔΣΕ και της λαϊκής επανάστασης, ο μακεδονικός λαός θα βρει την πλήρη εθνική αποκατάστασή του έτσι όπως το θέλει ο ίδιος, προσφέροντας σήμερα με το αίμα του για να την αποκτήσει. Οι Μακε-

δόνες κομμουνιστές στέκονται πάντα επικεφαλής στην πάλη του λαού των».

Ακολούθως, ο αποκαλούμενος «εμφύλιος» πόλεμος (ο οποίος δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η έμπρακτη και ένοπλη αντίθεση των Ελλήνων προς την ευόδωση των σχεδίων της κομμουνιστικής ανταρσίας) αποτέλεσε τη συνέχιση του αιματηρού Δεκεμβρίου του 1944.

Ευτυχώς για την πατρίδα μας και η πρώτη κομμουνιστική ανταρσία και η δεύτερη και κάθε άλλη απέτυχαν οικτρά. Η ελευθερία της Ελλάδας είναι ο καλύτερος δυνατός φόρος τιμής σε όλους όσοι έχασαν τη ζωή τους για εκείνην στο πεδίο της τιμής.